

KVINNAN

Kvinnan í samfelagnum

Óivað verður mannsins verk í samfelagslívinum mett hægri enn verk kvinnunnar — verk teirra, ið starvast í heiminum, rokja hús og heim.

Samfelagsliga verður kvinnan ofta ekki so nögu mett. Vit kenna hetta frá politiska lívinum.

Eingin kvinna er higartil dags vald inn á ting.

Eín kvinna hefur tó sitit stutt tíðarskeið á tingi, men bara sum varakvinna fyrri lötingsmann, ið burturstaddur var.

Lat okkum lata kvinnurnar tala!

Gevið henni orðið — annaðhvørt hetta skal henda í lötinginum ella í einumhvørjum sóknarstýri her á landi.

Kvinna!

Verð vælkomín at gera tina fosturlandskyldu allastaðni, har almenn umboð eru at taka til.

Malla Samuelsen

Hvussu mikið meira nýttu eín kvinna kann avrika á lötingi ella í sóknarstýri, skal ekki verða viðgjort her; men tað kann valla vera ivi um, at kvinnan mangan kann vera góð í ráðum, har mannsins hugsan ekki rokkur nóg langt.

Vit hava væl av domum um, har kvinnur eru komnar í ráðharrastovur, og vit kenna at teirra yrkissemi ekki hefur verið hitt minsta. Tær hava ofta gjørt valaverk, og tað er ivasamt um maðurin kundi gjørt tað størvegis betri.

I donsku stjórni hava sitið mætar kvinnur — eitt nú Bodil Koch, sum hefur rokt kirkjumálaráðið í mong ár og sum nú hefur mentunnarmálaráðið undir sær.

Eín onnur kvinna í donskum stórpolitikki eigur ekki at vera gloymd. Tað er Lis Groes, sum kundi átaka sær sessin sum handilsmálaráðskvinna, hóast stórt heim við stórum barnaflokk.

Fara vit longur burtur, so er ekki at gloyma frá Bandanreika, ið var forsetisráðskvinna á Ceylon aftaná deyða mann sín.

Á eystaru leiðunum kunnu vit í dag eisini nevna Indira Ghandi, dóttur fyrr. forsetan Nehru í Indialandi.

Eín kvinna sum hon, ið skal stjórna einum ríki við meira enn 400 milljónum menniskjum, harav stórir partur livir á hungursmarkinum og mentunarlívi og sosiala viðurskiftini eru niðan fyrri alt sumligt mark.

I roynd og veru kunnu kvinnur ekki bara brúkast, men eisini vísa kynstúr og frálikt hegni í stjórnarpolitikki men hovuðsspurningur okkara er, hvi koma ekki feroysku kvinnurnar meira fram og gera meira um seg.

Samfelagið er ekki minni eitt kvinnusamfelag enn eitt mannfólkasamfelag, tí er tað skylda kvinnurnar at gera vart við seg — tó ekki soleiðis at skilja, at tær taka valdið frá mannum, ið hóast alt er hin berandi kraftin í samfelagnum.

HON skrivar

ÁSTARLEIKURIN

Blaðstjórin á hesi KVINNUSÍÐU í Sosialinum hefur sett mær spurningin:

HVI VALDI TÚ HANN?

Sjálvt um eg í skrivinum fái at vita, at spurningurin má svarast í faum orðum, so hugsi eg — og vónandi allar kvinnur við mær — at hetta eisini kann gerast stutt og greitt.

Vit hittust eitt kvöldið. Hann var smein og fáorðaður. Mær dámdi hann væl, hóast orðatilfarið hjá honum ekki var so nögu.

Ja, aftanfyrri eín hoyggjúsvegg loddu við ástina saman (var tað ekki nationalt?).

Men júst aftanfyrri henda sama vegg, varð eitt band bundið, ið hefur hildið sera væl. Maður mín er fisk imaður. Stóran part av árinum er hann burturstaddur. Alla tíðina leingjast eg og hann — og nú eisini bornini við.

Hvor er ekki tann gleðin stór, tá eg aftur finni mannin — og tá bornini finna fadir sín, sum er stórsta gleði teirra, og sum sambinding okkum meira enn nakað annað.

Uppá sjálvan spurningin:

Hvi valdi eg hann — kann eg ekki svara í faum orðum.

Men so mikið háfloyst er eg í svari mínum:

— Hvi eg valdi hann? Ja, tað er fyrri mær ein beinleiðis gáta, men eitt er víst: eg valdi rætt, eg havi ongatið angra gerð mína.

Vit eru fullsamt í flestu forum, og hin stóra sambindingin — bornini — eru kanska mest glað fyrri valið. Tey halda seg eiga eina góða mammu og ein góðan pápa. Vónandi verður hetta teimum til gagn, gleði og læra, tá tey einaferð eru meira tilkomín. Enn er hitt elsta bara 12 ár.

Eg takki fyrri álitid, ið mær var víst við hesum spurningi, og fái eg innivist fyrri fleiri orðum eina aðra ferð, vildi eg fegin skriva eitt sindur meira um hetta og onnur mál, ið viðvíkja kvinnuni — ekki bara sum húsmóður, men eisini sum samfelagsborgari.

Vit takka fyrri væl undirtikið svar. Róm fyrri meira fáa tygum. Vælkomín!

Kunnu revsast fyrri at brúka lærstutt

Lærstutt-mótin er ikki genat millum kvinnurnar, og tað er ógvuliga ymiskt, sum fólk hava tikið hetta nýggja, ið framtíðir mótaskeparar hava funnið uppá.

— Tað mátti soleiðis ein hernaðarlígr, boðskapur til í Grikkalandi at steða lærstutt-kollveitingini; men eisini har eru teir slakadri.

Lærstutt-mótin kom fyrstu ferð fram í Swinging London fyrri trim-um árum síðan og fór við snarferð kring allan heimin. Vinstrastímaðar stjórnir royna atfor koma hesum mótanum og siga, at hetta bar er pnytu sjúka og eitt domi um moralskt forfall í høgvasinnadum londum; men úrslitið er hitt sama. Vit gera eina rundferð til ymisk lond og kanna, hvussu støðan er:

KINA:

— Á ólukku í hana, sum vágur sær í lærstutt cheonsam-skjurt (Eyd kenda síðuklovda kinesiska draktin). Reyðgardistarnir kenna bert eina revsing — og hin nakna kvinnan má sjálf leita sær aftur at húsum.

— Stutt skjurt, yllir »Fólksins Dagblaði« í Peking, er revisionisma, stormannasnobbs eins og skapt til hitt korrupta Chiang Kai-Shek-stýrið á Formosa.

RUMENIA:

— Stutt-skjurtini eru óheppiligr innflutningur frá vestanlondum. Tær, ið ganga í sliikum, verða mett- ar vánaligar sum kommunistar og verða fraskildar at læra sømd og siðmenning.

— Stutt-skjurtini eru óheppiligr innflutningur frá vestanlondum.

Tær, ið ganga í sliikum, verða mett- ar vánaligar sum kommunistar og verða fraskildar at læra sømd og siðmenning.

— Stutt-skjurtini eru óheppiligr innflutningur frá vestanlondum.

Tær, ið ganga í sliikum, verða mett- ar vánaligar sum kommunistar og verða fraskildar at læra sømd og siðmenning.

— Stutt-skjurtini eru óheppiligr innflutningur frá vestanlondum.

Tær, ið ganga í sliikum, verða mett- ar vánaligar sum kommunistar og verða fraskildar at læra sømd og siðmenning.

— Stutt-skjurtini eru óheppiligr innflutningur frá vestanlondum.

Tær, ið ganga í sliikum, verða mett- ar vánaligar sum kommunistar og verða fraskildar at læra sømd og siðmenning.

— Stutt-skjurtini eru óheppiligr innflutningur frá vestanlondum.

Tær, ið ganga í sliikum, verða mett- ar vánaligar sum kommunistar og verða fraskildar at læra sømd og siðmenning.

— Stutt-skjurtini eru óheppiligr innflutningur frá vestanlondum.

Tær, ið ganga í sliikum, verða mett- ar vánaligar sum kommunistar og verða fraskildar at læra sømd og siðmenning.

— Stutt-skjurtini eru óheppiligr innflutningur frá vestanlondum.

Tær, ið ganga í sliikum, verða mett- ar vánaligar sum kommunistar og verða fraskildar at læra sømd og siðmenning.

— Stutt-skjurtini eru óheppiligr innflutningur frá vestanlondum.

Tær, ið ganga í sliikum, verða mett- ar vánaligar sum kommunistar og verða fraskildar at læra sømd og siðmenning.

— Stutt-skjurtini eru óheppiligr innflutningur frá vestanlondum.

Tær, ið ganga í sliikum, verða mett- ar vánaligar sum kommunistar og verða fraskildar at læra sømd og siðmenning.

— Stutt-skjurtini eru óheppiligr innflutningur frá vestanlondum.

Tær, ið ganga í sliikum, verða mett- ar vánaligar sum kommunistar og verða fraskildar at læra sømd og siðmenning.

ZAMBIA:

— Stutt-skjurtini eru bannað, teir ynskja ekki korruptión í einum nýggjum framburðsstrembandi landi. Nationalistisku kvinnufelagini krevja mótan fullkomuliga bannaðan sum imperialistiskan, konservativan og rotan.

SPANIA:

— Her hava lærstutta kjólarnir gjørt óvantað framstig, ikki minst av teirri orsök, at ferðandi kvinnur norðanfrá brúka kjólar, ið sita nakr á ein omanfyri knæið. Áður kostaði tilik iklæðing 1000 kr. í bót, nú er loyvt at ganga við sámuliga stuttum kjólum.

Nógvar spanskar gentur eru tó ov smædnar og gamaldags uppaldar at hugsa um slikt.

PERSIA:

— Her er alt sera greitt. Stutt-skjurtini eru eitt vinstravest tekin uppá andstoðu móti stjórnarvaldinum. Visir ein kvinna knóin á universitetinum ella óðrum læristovnum, verður hon beinan vegin vist av skúlanum sambært reglugerð frá kenslumálaráðnum.

SOVJET:

— Og endaliga Sovjet, har mótin hefur fingið grønt ljós, treytað av at kvinnurnar eru nóg væl bygdar. Tað er »Komsomolskaya Pravda«, málagnid hjá ungfolkunum, sum gongur á odda fyrri: uppvið-skjurtinum. Vestangestir í tilikum búnað verða væl umtóktir, ja, sovjetisku medystarnar flokkast um tær við miklari undran og virðing.

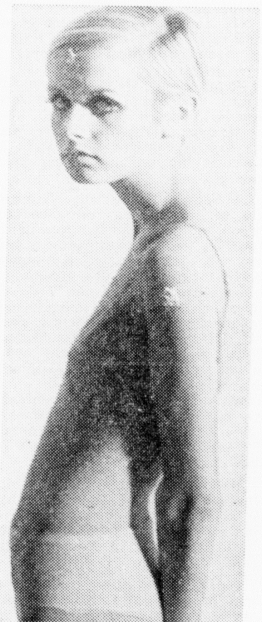

NAPOLEONSKOKA — EIN MISSKILJING

Við hvørt verður talað um Napoleon-skokur, ikki bara hjá okkum, men eisini í øðrum Norðanlondum. Eitt lagi kokunavn: — napoleonskoka; men veruliga hefur hon einki við Napoleon at gera — tað er alt saman ein misskiljing. Tað er onkur, sum einaferð av einari ella aðrari orsök hefur hoyrt skeivt, og so varð navnðið hangandi har, og verður ætlandi hangandi har framyvir. Rætta navn ið kann ivleyst eisini tykjust eitt sindur lagi. Kokan eitur navnliga napolitanari! Og hetta navnðið hevur samband við ítalska býin Napoli.

* Tað skuldi næstan verið lagi, * ein slikur kriggsmaður sum * Napoleon Bonaparta skuldi * havt lagt navn til eitt so anti- * hernaðarligt kaloriufjall, sum * hendað kokan, ið kom at bera * navn hansara.

TWIGGY

liv hennara var ikki at bjarga. Hon doyði.

Sjúkrahúslæknin í Halmstad sigur, at tað er vandi við sliikum ídøl-avskjeplingum. Rættiliga fá menniskju gera sær greitt, hvussu vandamikið tað er við at royna snarmin-ka seg í vekt. Navnlíva millum og dómin — ungur kvinnur — er vit- anin um, hvussu vandamikið tað er at gera seg klæna.

Vit hava ikki eidsort av domum um, hvussu kvinnur royna at av- skepla sitt egna líkam; men flest allar vita ikki, hvussu vandamik- ið hetta er.

Ti eru ráðini: latið kroppin vera til tað, hann er bygdur til; men sjálvandi skal altíð etast við var- semi!

18 ára gomul svølt- aði seg til deyðis

Hon vildi líkjast Twiggy, hina avdeyðaraku ensku mannequinuni. Tað kom at kosta henni lívið. Hin 18 ára gamla gentan frá Halmstad í Svørki, sum droymdi stórdreymar um at gerast millum tær fremstu í filmslistini, doyði í raki.

TAÐ er Malmö-blaðið »Arbetet« sum sigur søguna:

Við ársbyrjan í ár byrjaðu 5 ung ar gentur frá Halmstad ein stak- harðan klænkingarkur. Teirra mál var at koma at líkjast Twiggy.

Hin eina, ein ung kvinna, bara 18 ár, var so ágrýtin, at hon stør- luga minkaði um kroppsvektina.

Nakrar mánaðir seinri var hon til veitslu, har nakrir dreingir, sum annars kendu hana væl, spurdu hvør hon var.

Hon tók klænkingarkurin so álvs- arliga, at hon gjordist sjúk og var innlegd á sjúkrahúsið í Halm- stad, har læknarnir segdu, at sjúkan var anorexia nervosa —

— tað er sjúka, ið drepur hugin at eta.

Hon var veruliga sálarliga drip- in. Tá læknarnir gövu henni at eta, slóg hon teir.

I einstokum forum kann ein snar- ligur slankikurur ávirka matar- lystarnervarnar í heilanum, so teir verða skaddar við alla.

Læknarnir høvdu áður sæð til- felli av sama slag og meintu, at teir kundu bjarga lívinum hjá hesi ungu kvinnu.

Hon fekk mat annarleiðis enn vanligt, og alt tyktist at ganga rætta vegin. Men so fekk hon lungnabruna. Hon var so orku- litil orsakað av rak-kurinum, at